

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni panasz
elbírálása

Üi.:

Tel.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** ügyében **képviselő** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1.) panaszos (jogi képviselő útján)
- 2.) Független Rendészeti Panasztestület
- 3.) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4.) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos képviselője útján terjesztette elő a panaszbeadványát a Panasztestülethez a vele szemben *-n foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A képviselő a panaszbeadványában előadta, hogy a panaszos filmrendezőként dolgozik és *-n a déli órákban folyamatosan tudósított a *-ban zajló, a közpark beépítése és a fák kivágása elleni tüntetésről. A tüntetők a testükkel igyekeztek megakadályozni, hogy a – meglátásuk szerint jogellenes – birtokvédelmi határozatot a rendőrség végrehajtsa és az építési vállalkozás munkagépei behajtsanak területre. A rendőrség a tüntetést a jogi képviselő megfogalmazása szerint „feloszlatta” és a helyszínen tartózkodók közül azokat, akik a rendőri felszólítás ellenére nem hagyták el a területet, fizikai erővel távolították el. Köztük volt a panaszos is annak ellenére, hogy az intézkedés során folyamatosan szóban tiltakozott és arra hivatkozott, hogy a sajtó képviselője. A kivezetését követően a panaszos ismét visszament a tüntetés feloszlátásának helyszínére, ahonnan ismételten, fizikai erővel távolították el a rendőrök. Ezt követően előállították a Rendőrkapitányságra, ahol 9 órát töltött az előállító helyiségben. Az elkövetett szabálysértés miatt meghallgatták, majd pénzbírsággal sújtották.

A panaszos sérelmezte, hogy a tüntetés helyszínéről testi kényszer alkalmazásával vitték el, második alkalommal már előállították és aránytalanul hosszú időt, 9 órát töltött az előállítóban.

A továbbiakban a panaszbeadvány a jogi képviselő megfogalmazásában a sajtó munkatársai által végzett munka társadalomra gyakorolt hatását és a demokráciában elfoglalt fontos szerepét méltatta.

A jogi képviselő mellékelte a szabálysértési határozat másolati példányát, amellyel kapcsolatos kifogásait a panaszbeadvány szintén tartalmazza.

(A jogi képviselő a panaszbeadványban hivatkozott egy olyan internetes oldalra, ahol a panaszos által elkészített felvételek láthatóak, azonban ezt a Panasztestület nem találta, ezért a jogi képviselőt hiánypótlásra hívta fel, azonban a levél „nem kereste” jelzéssel érkezett vissza a Panasztestülethez.)

A panaszos a jogi képviselője útján – a panasz szerint – a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat kifogásolta:

- a szabálysértési határozat indokoló részének hiányosságait,
- az előállítás jogalapját,
- az előállítás indokolatlanul hosszú idejét,
- a testi kényszer használatát.

A Panasztestület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a tömegoszlítás végrehajtása nem felelt meg az előírásoknak, ezért sérült a jelenlévők gyülekezési joga.

A Panasztestület az előállítás jogalapja kapcsán kimondta, hogy nem sérült a panaszos személyi szabadságához való alapvető joga és a panaszos előállítását is arányosnak ítélte meg. Ugyanakkor a panaszos előállítási időtartamának szükségtelen elhúzódása miatt a panaszos személyi szabadságához való alapvető jogának súlyos sérelmét állapította meg, mert az aránytalanul és indokolatlanul hosszú volt a jogkorlátozással elérni kívánt célhoz képest, illetve a 8 órás időtartam leteltét követően – egy órán keresztül – a rendőri szerv vezetője engedélyének hiányában jogalap nélküli is volt. A testi kényszer alkalmazásával kapcsolatban a Panasztestület kimondta, hogy az ellentmondó állítások miatt a panaszos testi integritáshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható.

A Panasztestület úgy ítélte meg, hogy az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- előállítás végrehajtásáról szóló jelentés;
- szabálysértési feljelentés;
- panaszos eljárás alávontként történő meghallgatási jegyzőkönyve;
- Rendőrkapitányság szabálysértési határozata;
- a kényszerítő eszköz használatáról kiállított igazolás;
- Rendőrkapitányság előállítás időtartamáról kiállított igazolás;
- Osztály vezetőjének jelentése
- hiánypótlásra felszólító végzés;
- panaszeljárást felfüggesztő végzés;
- CD lemezek;
- hivatkozott youtube oldalak,
- illetve
- intézkedés alá vont személyek kimutatásáról készített táblázat.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztására a panaszos a II. fejezetben hivatkozott youtube oldalakat nevezte meg további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőrség működési körében kiállított iratok közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál ezek tartalmát vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

Az eljárás tárgyát képező események kapcsán a rendőri szerv 4 db DVD lemezt csatolt az eljárás irataihoz, illetőleg a Panaszos panaszában maga is hivatkozott egy az internetre kihelyezett (youtube.com) videofelvételre. Az így rendelkezésre álló felvételeken a Panaszossal szembeni rendőri intézkedések is rögzítésre kerülhettek, erre maga a Panaszos is utalást tett a panaszbeadványában, amikor azt állította, hogy az előállítása előtti eseményeket dolgozta fel, valamint az általa feltett videofelvételeket a világhálón több mint húszezren már megtekintették.

A Ket. 50. § (1) bekezdése alapján a hatóságot tényállás tisztázási kötelezettség terheli, ezért annak megállapítása, hogy a Panaszos személyével kapcsolatban hozható videofelvételek találhatóak a rendelkezésre álló video anyagok között csak úgy állapíthatók meg, ha a hatóság megismeri a Panaszos arcképét.

Mindezek alapján a panaszos igazolványképének beszerzése érdekében a Ket. 26. § (1) bekezdés c) pontja alapján belföldi jogsegély útján kerestem meg a Belügyminisztérium Nyilvántartások Vezetéséért felelős Helyettes Államtitkárság Személyi Nyilvántartó Osztályát (a továbbiakban: Nyilvántartó Osztály).

A Nyilvántartó Osztály fényképpel ellátott válasza *-n érkezett meg a hatóság részére.

A Ket. 33. § (3) bekezdése értelmében a jogsegélyeljárás időtartama nem számít bele az ügyintézési határidőbe, így a panasz elbírálásának határideje *-ra módosult.

V.

A Panaszos arcképének megismerése alapján és a videofelvételek kiértékelését követően az alábbi megállapításokat teszem.

A rendőri szerv által rendelkezésemre bocsátott 4 db DVD lemez áttanulmányozását és kiértékelését követően megállapítom, hogy a rendőri intézkedés elleni panasz elbírálása szempontjából egyik lemez tartalma sem rendelkezik relevanciával.

A ... linket a felhasználó az eltelt időszak alatt törölte, így annak megtekintése és az eljárás során figyelembe vétele nem lehetséges.

Megállapítom továbbá, hogy a Panasztestület állásfoglalásban hivatkozott ...linken található felvétel releváns a panasz elbírálása tekintetében, ezért azt az eljárás során bizonyítékként vettem figyelembe.

A Nyilvántartó Osztálytól írásban kért és a rendelkezésünkre bocsátott, a panaszosról *-ban készült személyi igazolvány fotója alapján történt a panaszos videofelvételen történő beazonosítása. A személyi igazolvány képhez képest a panaszos haja hosszabb, a teste korpulensebb, de a jellegzetes arckarakterek alapján felismerhető. A felvételen 1 óra 41 perc 30 másodpercétől kezdve lehet először csak hallani, majd látni is a rendőri intézkedést. Tekintettel arra, hogy a panaszos kamerája egy állványon volt elhelyezve, így a rendőri intézkedés megkezdése nem látható, csak foszlányok hallhatók a beszédből a hangosbemondó miatt.

A rendőr közölte, hogy az előbbieken a kollégája felszólította a jelenlévőket, hogy hagyják el a helyszínt. A rendőr kérdésére, hogy megértette-e a felszólítást, azt válaszolta a panaszos, hogy igen, de ő a sajtó munkatársa és a rendőrség ne akadályozza a munkavégzésben.

Ezt követően a rendőr azt mondta a panaszosnak, hogy „jöjjön uram”, majd az eddig a tömeget pásztázó kamera ekkor már a panaszost és a rendőröket vette. A rendőr „vigyázzon, jöjjön uram, óvatosan, nehogy megsérüljön” szavakat mondva kísérté ki a panaszost a tömegeből. A panaszos szóváltásba került a rendőrrel amiatt, hogy nem válaszolt a kérdésére, illetve kikérte magának a testi kényszer alkalmazását, „uram engedjen el ott hátul” szavakat mondva. A panaszos közölte a rendőrökkel, hogy ő nem tüntető, ő sajtós és a munkáját végzi.

Ezt követően pár méter megtétele után a rendőrtiszt elé kísérték, aki a jogszabályban előírtaknak megfelelően kezdte meg az intézkedést, majd közölte az előállítás okát. Ez alatt a panaszos kiabálva, a tiszttel egy időben háromszor ismételte meg azt a mondatot, hogy a rendőri intézkedés szabályellenes, majd hozzátette, hogy azért mondta háromszor, mert a felszólítás is

háromszor hangzott el. A tiszt utasítására a szolgálati kocsihoz kísérték a panaszost, amellyel előállították a Rendőrkapitányságra.

VI.

A rendelkezésre álló – a II. részben felsorolt – bizonyítási eszközök alapján az alábbi tényállást állapítottam meg.

Az Osztály jelentése szerint, az Önkormányzat jegyzőjének *. számú határozata, illetve a *. számú végzése alapján, * szám alatti elkerített területen birtokvédelemmel kapcsolatos végrehajtási eljárással összefüggő rendőri intézkedések megtételére került sor.

A *-n a helyszínen * órától kezdődően folyamatosan növekvő létszámú demonstráció megtartására került sor. A rendezvény résztvevői a helyszínen, a birtokvédelmi eljárással érintett elkerített terület gépjármű és gyalogos kijáratai előtt helyezkedtek el, ezért a helyszínen a területre történő ki- és bejárás nem volt biztosított.

A fenti napon * óra körüli időben a *-tól elindult egy munkagép az elkerített és lezárt területre, ezért a fentiekben megjelölt rendezvény résztvevőinek jelentős része átvonult azzal a céllal, hogy megakadályozták a munkagép szabad behajtását a munkaterületre.

Az átvonulást követően a helyszín bejáratainál azonban továbbra is maradtak résztvevők, akik a kapu kerítéseibe kapaszkodva fejezték ki tiltakozásukat. Tekintettel arra, hogy itt már korábban, a bejelentett és tudomásul vett demonstrációval kapcsolatos rendezvény zajlott, és az elkerített területre a * úton a be- és kijárási biztosítva volt, ezért a rendőrség a békés gyülekezést biztosította.

A * úton a rendezvény résztvevői a tehergépjármű előtt állva, majd elé ülve, összekapaszkodva kívánták megakadályozni a jármű haladását, illetve a lezárt területre történő behajtását.

A Zrt. műszaki vezetője * órakor dokumentált módon nyilatkozott arról, hogy a gépjármű elé leülő személyek akadályozzák a munkagép bejutását a munkaterületre és felkérte a rendőrséget a szükséges intézkedések megtételére. Elmondta, hogy a demonstráló tömeg tevékenysége és cselekménye miatt a munkálatokat nem tudják elkezdni. Továbbá egyértelműen kijelentette, hogy a munkája akadályozása miatt jogsérelem éri, ezért kéri a jogellenes állapot megszüntetését.

Tekintettel arra, hogy a rendezvény mások jogainak sérelmével járt, a rendezvény feloszlata vált szükségessé.

Az intézkedések keretében a rendőrség állománya a munkagép közlekedését akadályozó demonstráló tömeget egysoros sorfállal körbe zárta, azért, hogy a sorra kerülő rendőri intézkedéseket további más személyek ne akadályozzák, és a Zrt. jogát nyilvánvalóan korlátozó személyekkel szemben a szükséges rendőri intézkedések végrehajtásra kerüljenek, valamint biztosítsák a munkagép építési területre történő bejutását.

A rendőr * óra és * óra közötti időben többször megismételve, 3-4 fős csoportonként hajtotta végre a felszólításokat az alábbi szöveggel:

"Hölgyeim és Uraim!

* vagyok a *-ról!

Közlöm Önökkel, hogy magatartásuk a Gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a Törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről a * irányába távozzanak!"

A rendőr az előírt felszólítást további 2 alkalommal megismételte, egyúttal amennyiben nem hagyják el a jelenlévők a területet, rendőri intézkedést helyezett kilátásba. A többszöri

felszólítás ellenére a tömeg egy része a lezárt területen maradt, ezért rendőri intézkedésekre került sor.

A rendőrök * órákor odalépett a panaszoshoz, aki a felszólítás ellenére a területet nem hagyta el, egy helyben ült.

Emiatt * a panaszost ismételten felszólította, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését fejezze be, működjön együtt, távozzon a lezárt területről. Az intézkedő rendőr közölte, hogy amennyiben nem működik együtt, kényszerítő eszközt alkalmaz vele szemben. A felszólítás nem vezetett eredményre, ezért a panaszossal szemben testi kényszert alkalmaztak a rendőrök, a területről kivezették.

Miután a szabálysértés elkövetési helyéről távoztak és az ellenszegülés ugyan megszűnt, de ebbéli szándékától nem állt el, ezért a rendőr közölte a panaszossal, hogy az általa elkövetett szabálysértés miatt feljelentést tesz, egyúttal tájékoztatta jogorvoslati és panasztételi lehetőségéről, majd szabadon bocsátotta.

A panaszos ezt követően ismételten visszatért a helyszínre, a tehergépjármű elé állt, így megakadályozta annak tovább haladását, ezért * rendőr * órákor felszólította a panaszost, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését fejezze be, működjön együtt, távozzon a lezárt területről, ellenkező esetben kényszerítő eszköz alkalmazását helyezte kilátásba.

A panaszos a felszólítást figyelmen kívül hagyta, ezért vele szemben * és – rendőrök testi kényszert alkalmaztak. Tekintettel az ismételt elkövetésre, és a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés felszólítás ellenére történő tovább folytatására, a rendőrök a panaszost előállították.

A munkagép szabad közlekedésének biztosításával-, és a rendezvény feloszlásával kapcsolatos rendőri intézkedések * órától * óráig tartottak.

A rendőrség a rendezvény biztosításával és feloszlásával összefüggő feladatait az Rtv. 58. § (1) bekezdés g) pontja szerinti csapaterő alkalmazásával, illetve az Rtv. 58. § (2) bekezdés, továbbá a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 14. § (2) bekezdése alapján történő területlezárással hajtotta végre.

A rendőri jelentés szerint a panaszos személyi szabadság korlátozására *-n * órától került sor. A panaszos a Rendőrkapitányság előállítójába történő befogadása * órákor történt, és * órákor került elbocsájtásra.

A Rendőrkapitányság beosztottja a panaszost * órától * óráig hallgatta meg. Ezt követően készült el a határozat, amelyet nevezettnek kihirdettek, ezután a Rendőrkapitányságról * órákor sérülés és panaszmentesen távozott.

VII.

A rendőri intézkedés elleni panasz egyenkénti elbírálásakor legelőször azt vizsgáltam meg, hogy mely panaszosi sérelmek elbírálására nem terjed ki a hatásköröm.

1) A panaszos sérelmesnek találta a szabálysértési hatóság határozatának tartalmát.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint *„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

- b) *b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően*
- c) *ba) az országos rendőrfőkapitány,*
- d) *bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőrendészeti feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy*
- e) *bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója”*

A panaszos sérelmezte, hogy a szabálysértési határozat indokolása figyelmen kívül hagyta azt, hogy a panaszos a sajtó munkatársaként volt jelen a tüntetésen.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján jelen eljárás tárgya kizárólag az Rtv. IV., V. és VI. fejezete által szabályozott rendőri intézkedésekkel szembeni panaszok elbírálása lehet. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Sztv.) rendelkezései alapján megindult eljárást követően hozott érdemi döntésekkel összefüggő panasz elbírálására a Ket. keretei között az ismertetett indokok miatt nincs törvényes lehetőség, **ezért e panasz vizsgálatát mellőztem.**

VIII.

A panaszban megfogalmazott sérelmek vonatkozásában az alábbiakat állapítottam meg.

2) Az előállítás jogszerűsége.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja I. fordulata alapján *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,*

f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani;

Az Rtv. 19. § (1) bekezdés értelmében *„A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”*

Az Sztv. 216. § (1) bekezdés szerint *„Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.*

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt az eljárás a rendőrség hatáskörébe tartozik.”

A panaszos sérelmezte, hogy annak ellenére állították elő, hogy jelezte, hogy a sajtó munkatársa és folyamatosan tudósít a helyszínről.

A rendőrségi iratokból és a videofelvételből megállapítható, hogy * az előírt felszólítást 3 alkalommal ismételte meg, egyúttal azt is közölte, hogy amennyiben nem hagyják el a jelenlévők a területet, rendőri intézkedést helyezett kilátásba. A többszöri felszólítás ellenére a panaszos a tömeg egy részével a lezárt területen maradt, ezért rendőri intézkedésekre került sor.

Az intézkedő rendőrök * órákor felszólították a panaszost, hogy hagyja el a területet, azonban ennek tett eleget, ezért a rendőrök a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetése miatt a panaszossal szemben testi kényszert alkalmazva, a területről kivezették.

A panaszos ezt követően ismételten visszatért a helyszínre, a tehergépjármű elé állt, így megakadályozta annak tovább haladását, ezért * rendőr * órákor ismételten felszólította a panaszost, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését fejezze be, működjön együtt, távozzon a lezárt területről, ellenkező esetben kényszerítő eszköz alkalmazását helyezte kilátásba.

A panaszos a felszólítást figyelmen kívül hagyta, ezért vele szemben a rendőrök testi kényszert alkalmaztak. Tekintettel az ismételt elkövetésre, és a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés felszólítás ellenére történő tovább folytatására, a rendőrök a panaszost előállították.

A rendőri jelentésekből egyértelműen megállapítható – és a panaszos a panaszbeadványában maga is említést tesz róla, – hogy a rendőrök egy esetben kivezették már a helyszínről, azonban a panaszos saját elhatározásából visszament és ismételten leült a földre a tüntetők mellé. Ez a magatartási elem a rendőri intézkedés szempontjából, a terület elhagyásával ellentétes magatartást jelentett, amely ellenszegülésként értelmezendő, hiszen a panaszosra az Rtv. 19. §-ában foglalt kötelezettség ugyanúgy vonatkozik, mint ahogy a sajtó munkatársára is, hiszen tevékenységüket egészen addig végezhetik, amíg azzal nem akadályozzák a rendőrség munkáját.

Mindezek alapján a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában intézkedett a panaszossal szemben, amelynek célja a jogsértő magatartás megszakítása és a jogellenes állapot megszüntetése volt.

A testi kényszer és az előállítás jogalapjának elbírálása kapcsán fontos hangsúlyozni, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint a panaszost több alkalommal felszólították, hogy az intézkedőkkel működjön együtt, a rendőri intézkedést ne akadályozza. A felhívások ellenére a panaszos nem tett eleget a rendőri felszólításnak, holott az Rtv. 19. § (1) bekezdése értelmében a rendőr „utasításának” engedelmeskednie kellett volna.

A Legfelsőbb Bíróság korábban megállapította, hogy: „(...) a felperes [a Panaszos] rendőri intézkedéssel szembeni panasz megtételével fejezheti ki egyet nem értését az ellene fogatosított intézkedéssel szemben, azonban a helyszínen – ellenszegülésével – nem bírálhatja felül a rendőri intézkedés jogszerűségét, a rendőri felszólításnak egyet nem értés esetén is köteles eleget tenni.(...)”¹

A panasz e tekintetben alaptalan.

3) Az előállítás indokolatlanul hosszú ideje.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint „A rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 30. § (3) bekezdése szerint „Az előállítás a fogvatartott

¹ Lásd: BH2009. 382 – Az előállítás jogszerű annak a szabálysértést elkövetőnek, aki a rendőri intézkedésnek ellenszegül, és a demonstráció szándékával nem hagy fel (1994. évi XXXIV. törvény 33. §, 92.§, 93. §, 1989. évi III. törvény 2. §)

személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. § (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.”

(4) „Ha az előállítás időtartamának az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerinti meghosszabbítása válik szükségessé, ennek tényét és időtartamát a fogvatartottal – a személyi szabadság korlátozása 8. órájának lejártát megelőzően – szóban közölni kell, és a meghosszabbítás tényét, okát, időtartamát, illetve annak közlését az előállításról készített jelentésben, valamint az előállítás időtartamáról kiállított igazoláson, az engedélyezésre jogosult vezető aláírásával együtt fel kell tüntetni.”

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”

A panaszos sérelmezte, hogy az előállítása során túl hosszú ideig volt az előállító helyiségben, illetve érdemi intézkedés kettő óráig nem történt az ügyében.

A rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a panaszos előállításának idejéről kiállított „Igazolás” szerint az előállítás * órától * óráig tartott. A rendőrök a panaszossal szemben az első intézkedést * órákor fogatosították, azonban ekkor még nem kezdeményezték az előállítását. A panaszos az elvezetését követően ismét visszament a tüntetés feloszlásának helyszínére, ahonnan ismételten, testi kényszer alkalmazásával távolították el a rendőrök, majd előállították a Rendőrkapitányságra, ahol * órákor került átadásra az előállító helyiségben. Az előállító helyiségbe történő befogadása során a törvényben előírt dokumentáció kitöltését követően befogadták, majd * órákor hallgatta meg a rendőr a szabálysértés elkövetésére vonatkozóan, amely * óráig tartott, illetve a szabálysértési határozat átvételét követően * órákor került elbocsátásra.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a szabálysértés elkövetése miatt előállított panaszos esetében valamennyi, a különböző normákban előírt adminisztrációs jellegű feladatot elvégezték a rendőrök.

A fenti napon a helyszínről a Rendőrkapitányságra a panaszoson kívül több személlyel szemben fogatosítottak intézkedést a rendőrök és ezek a személyek is előállításra kerültek.

Megállapítható, hogy a panaszoson kívül még öt fővel szemben került fogatosításra személyi szabadságot korlátozó intézkedés (előállítás). Az előállítások során minden személlyel szemben külön-külön egyenként az alább részletezett intézkedések, eljárási cselekmények kerültek fogatosításra. Az előállított személyekkel szemben az előállító helyiségbe történő befogadás előtt ruházatátvizsgálatot kellett fogatosítani, az előállító helyiségben történő befogadás előtt – a pontos nyilvántartás érdekében – kötelező adminisztrációs tevékenységet kellett végrehajtani (pl.: fogvatartottak nyilvántartása, letéti jegyzőkönyvek elkészítése), majd az érintett személyt az előállító helyiségekben el kellett helyezni. Ezzel egy időben az előállításokat végrehajtó rendőrök jelentést készítettek a végrehajtott intézkedéseikről. A jelentések alapján elrendelt szabálysértési eljárások során külön-külön az érintett személyek meghallgatása, jegyzőkönyvbe foglalása történt meg. A szabálysértési eljárás lefolytatása során döntés (határozat) meghozatala és írásba foglalására került sor. A döntések egyenkénti kihirdetésére, majd azok átvételére került sor. Ezt követően az előállítás időtartamáról szóló igazolások kiállítása, majd az előállított személyek szabadon bocsátása történt meg. A fent részletezett eljárási feladatokban és cselekményekben eljáró rendőröknek kellő alapossággal kellett feladataikat végrehajtani.

Az elvégzett eljárási cselekmények időigényesek, amely nem csupán azt jelenti, hogy maguk a reálcselekmények hosszabb időt vesznek igénybe, hanem azt is, hogy azok – az iratokon szereplő időigényen, azaz az ún. „hasznos” időn túl – szellemi, szervezési előmunkálatokat igényelnek. Az emberekkel történő foglalkozás sem értékelhető csupán a „hasznos idő – holt idő” dimenziójában, hiszen az érintettekkel az eljárási cselekményen túl is

kommunikálni kell e nélkül egy kihallgatás jól el sem végezhető. Általában az emberekkel való kommunikáció „holt idő”-nek számít, pedig az érdemi eljárási cselekmények ennek hiányában nem végezhető el eredményesen.

A panaszos esetében az előállítás időtartama – a foganatosított intézkedések tükrében – nem tekinthető aránytalanul hosszúnak, hiszen a jogalkotó ezen feladatok elvégzésére a rendőrség részére 8, illetve – hosszabbítás esetén – 12 óra hosszúságú időtartamot biztosított.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdésében foglaltakat figyelembe véve a Rendőrkapitányság beosztottjai a panaszos előállítását 4 órával meghosszabbították, amelyet a „Jelentés előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról” elnevezésű nyomtatvány 3. oldalára, (a lap aljára) kézzel írott formában, aláírással és az intézkedő rendőr azonosító számával ellátva rájegyezték.

A panaszos azon sérelme, amely szerint az előállítás ideje aránytalanul hosszú volt, alaptalan.

4) A testi kényszer alkalmazása.

Az Rtv. 47. § A rendőr - intézkedése során - az ellenszegülés megtörésére testi erővel cselekvésre vagy a cselekvés abbahagyására kényszerítést (testi kényszer) alkalmazhat.

Az Rtv. 19. § (1) és (2) bekezdése szerint „*A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.*

(2) A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”

Az Rtv. 16. § (1) bekezdés értelmében „*A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.”*

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdése alapján „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

A Szolgálati Szabályzat 39. § (1) bekezdése „*Az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.*

(2) Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget:

a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat,”

A Szolgálati Szabályzat 40. § (1) bekezdés alapján „*A megfogás, a leszorítás, az elvezetés vagy más, a rendőr által fizikai erőfelfejtással alkalmazott, valamely cselekvésre vagy cselekvés abbahagyására irányuló kényszerítés (a továbbiakban: testi kényszer) akkor*

alkalmazható, ha a rendőri erőfölény vagy az intézkedés alá vont személy állapota, magatartása folytán a rendőri intézkedés eredményessége ezzel biztosítható.”

Az Sztv. 216. § (1) bekezdése értelmében „Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, szabálysértést követ el.

A panaszos sérelmezte, hogy az előállítását megelőzően testi kényszert alkalmaztak vele szemben a rendőrök.

A videofelvételen – amely jelen esetben hangfelvétélként használható, mivel a panaszos kamerája egy állványról a tömeget pásztázta – a panaszos határozottan visszautasította a rendőrök által használt kényszerítő eszközt. A rendőrök által alkalmazott testi kényszer módja nem látható a felvételeken.

Az Osztály jelentése szerint, a rendőrtiszt * óra és * óra közötti időben többször megismételve, 3-4 fős csoportonként hajtotta végre a felszólításokat az alábbi szöveggel:

"Hölgyeim és Uraim!

* vagyok a *-ról!

Közlöm Önökkel, hogy magatartásuk a Gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a Törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről a * irányába távozzanak!"

KA rendőrtiszt az előírt felszólítást további 2 alkalommal megismételt, egyúttal rendőri intézkedést helyezett kilátásba, ennek ellenére a tömeg nem hagyta el a területet, ezért rendőri intézkedésekre került sor.

Két rendőr * órákor odalépett a panaszoshoz, aki a felszólítás ellenére a területet nem hagyta el, egy helyben ült.

Emiatt egyikük a panaszost ismételt felszólította, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését szakítsa meg, működjön együtt, távozzon a lezárt területről. Az intézkedő rendőr közölte, hogy amennyiben nem működik közre, kényszerítő eszközt alkalmaz vele szemben. A felszólítás nem vezetett eredményre, ezért a panaszossal szemben testi kényszert alkalmaztak a rendőrök, a területről kivezették.

Miután a szabálysértés elkövetési helyéről távoztak és az ellenszegülés megtört, a rendőr közölte a panaszossal, hogy az általa elkövetett szabálysértés miatt feljelentést tesz, egyúttal tájékoztatta jogorvoslati/ panasztételi lehetőségéről, majd szabadon bocsátotta.

A panaszos ezt követően ismételt visszatért a helyszínre, a tehergépjármű elé állt, így megakadályozta annak tovább haladását, ezért * rendőr * órákor felszólította a panaszost, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését szakítsa meg, működjön együtt, távozzon a lezárt területről, ellenkező esetben kényszerítő eszköz alkalmazását helyezte kilátásba.

A panaszos a felszólítást figyelmen kívül hagyta, ezért vele szemben * és * testi kényszert alkalmazott. Tekintettel az ismételt elkövetésre, és a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés felszólítás ellenére történő tovább folytatására, a rendőrök a panaszost előállították.

A „jelentés előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról” nyomtatvány tartalma a fentiekén túl az alábbiakat tartalmazza.

* jelentése szerint miután a panaszos újra visszament a lezárt területre és beállt a munkagép elé ezzel akadályozva annak tovább haladását, másodszorra is felszólította a panaszost arra, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését szakítsa meg, működjön együtt és távozzon a lezárt területről, ellenkező esetben kényszerítő

eszközt fog alkalmazni. A felszólítás nem vezetett eredményre, ezért a rendőr a kijelölt rendőrtársával együtt testi kényszert alkalmazva a területről eltávolította a panaszost.

A testi kényszer alkalmazásánál * a panaszos bal al- és felkarját mindkét kezével megfogva, * pedig mindkét kézzel a panaszos hátát és jobb vállát tartva, a passzív magatartására nyomást gyakorolva kísérték vele, így kivonták a lezárt területről és megszakították a jogszerűtlen magatartását.

Ezt követően az ismételt elkövetésre és a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés felszólítás ellenére történő tovább folytatására, a panaszost az előállítás végrehajtására vezényelt szolgálai gépkocsijához kísérték. Itt a rendőrtiszt tájékoztatta az általa elkövetett szabálysértésről, a feljelentés elkészítéséről és a jogorvoslati, valamint a panasztételi lehetőségekről.

Megállapítható, hogy a testi kényszer foganatosítása a fentiek alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt.

A panasz e tekintetben is alaptalan.

IX.

Az Rtv. 93/A. § (7) bekezdés második mondata alapján:

„Ha az országos rendőrfőkapitány, valamint a belső bűnmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója, illetve a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója határozatban eltér a Testület állásfoglalásától, ezt köteles megindokolni.”

- 1. A Panasztestület álláspontja szerint a panaszos előállításának időtartama nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek, így véleménye szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga súlyosan sérült. Az előállítás ideje nem csak az arányosság szerinti elvet sértette, de a 8 órás időtartama leteltét követően * óráig a rendőri szerv vezetője engedélyének hiányában jogalap nélküli is volt.**

A Panasztestület megállapította, hogy panaszos személyi szabadságát 9 óra 8 perccel keresztül korlátozta a rendőrség, azaz az igazoláson az előállítás kezdete * óra volt, és az elbocsátás * órákor történt.

A Panasztestület állásfoglalásában a panaszossal a helyszínen eltöltött időt * órától az előállító helyiségbe történő befogadásig, * óráig állapította meg, majd a panaszossal szembeni érdemi cselekményekre fordított időt (az előállítással járó adminisztráció 1 óra, a szabálysértési meghallgatás 17 perc) kb. 1 óra 17 percbe becsülte meg, így – állítása szerint – több mint hat órán keresztül kellett a panaszosnak a Rendőrkapitányság épületében érdemi cselekmény nélkül várakozni. A Panasztestület szerint a hat órányi holtidő nem felelt meg az Rtv. 15. §-ában meghatározottaknak, így a panaszos előállítása indokolatlan, szükségtelen és aránytalan volt. Ezt súlyosbította az a tény, hogy a rendőrség a 8 órás időtartama leteltét követően * óráig a rendőri szerv vezetője engedélyének hiányában az előállítás jogalap nélküli is volt.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak alapján nem értek egyet.

A rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a panaszos előállításának idejéről kiállított „Igazolás” szerint az előállítás * órától * óráig tartott. A rendőrök a panaszossal szemben az első intézkedést * órákor foganatosították, azonban ekkor még nem kezdeményezték az előállítását. A panaszos az elvezetését követően ismét visszament a tüntetés feloszlásának helyszínére, ahonnan ismételt, testi kényszer alkalmazásával távolították el a rendőrök, majd * órákor előállították a Rendőrkapitányságra, ahol * órákor került átadásra az előállítóba. Az

előállító helyiségbe történő befogadása során a törvényben előírt dokumentáció kitöltését követően befogadták, majd * órakor hallgatta meg a rendőr a szabálysértés elkövetésére vonatkozóan, illetve a szabálysértési határozat átvételét követően * órakor került elbocsátásra. A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a szabálysértés elkövetése miatt előállított panaszos esetében valamennyi, a különböző normákban előírt adminisztrációs jellegű feladatot elvégezték a rendőrök.

A fenti napon a Rendőrkapitányságra a panaszoson kívül több személlyel szemben foganatosítottak intézkedést a rendőrök, majd előállították őket is.

Megállapítható, hogy a panaszoson kívül még öt fővel szemben került foganatosításra személyi szabadságot korlátozó intézkedés (előállítás). Az előállítások során minden személlyel szemben külön-külön egyenként az alább részletezett intézkedések, eljárási cselekmények kerültek foganatosításra. Az előállított személyekkel szemben az előállító helyiségbe történő befogadás előtt ruházatátvizsgálást kellett foganatosítani, az előállító helyiségben történő befogadás előtt – a pontos nyilvántartás érdekében – kötelező adminisztrációs tevékenységet kellett végrehajtani (pl.: fogvatartottak nyilvántartása, letéti jegyzőkönyvek elkészítése), majd az érintett személyt az előállító helyiségekben el kellett helyezni. Ezzel egy időben az előállításokat végrehajtó rendőrök jelentést készítettek a végrehajtott intézkedéseikről. A jelentések alapján elrendelt szabálysértési eljárások során külön-külön az érintett személyek meghallgatása, jegyzőkönyvbe foglalása történt meg. A szabálysértési eljárás lefolytatása során döntés (határozat) meghozatala és írásba foglalására került sor. A döntések egyenkénti kihirdetésére, majd azok átvételére került sor. Ezt követően az előállítás időtartamáról szóló igazolások kiállításra, majd az előállított személyek szabadon bocsátása történt meg. A fent részletezett eljárási feladatokban és cselekményekben eljáró rendőröknek kellő alaposítással kellett feladataikat végrehajtani.

Az elvégzett eljárási cselekmények időigényesek, amely nem csupán azt jelenti, hogy maguk a reálcselekmények hosszabb időt vesznek igénybe, hanem azt is, hogy azok – az iratokon szereplő időigényen, azaz az ún. „hasznos” időn túl – szellemi, szervezési előmunkákat igényelnek. Az emberekkel történő foglalkozás sem értékelhető csupán a „hasznos idő – holt idő” dimenziójában, hiszen az érintettekkel az eljárási cselekményen túl is kommunikálni kell e nélkül egy kihallgatás jól el sem végezhető. A „holt idő”-nek számít általában az emberekkel való kommunikáció, pedig az érdemi eljárási cselekmények ennek hiányában nem végezhető el eredményesen.

A panaszos esetében az előállítás időtartama – a foganatosított intézkedések tükrében – nem tekinthető aránytalanul hosszúnak, hiszen a jogalkotó ezen feladatok elvégzésére a rendőrség részére 8, illetve – hosszabbítás esetén – 12 óra hosszúságú időtartamot biztosított.

Az Rtv. 33. § (4) bekezdésében foglaltakat figyelembe véve a Rendőrkapitányság beosztottjai a panaszos előállítását 4 órával meghosszabbították, amelyet a „Jelentés előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról” elnevezésű nyomtatvány 3. oldalára, (a lap aljára) kézzel írott formában, aláírással és az intézkedést foganatosító rendőr azonosító számával ellátva rájegyezték.

Ugyanakkor az is megállapítható, hogy a rendőri szerv nem ezt a rendőrségi iratot bocsátotta a Panasztestület rendelkezésére, hanem egy olyan „Jelentés”-t küldött meg a Panasztestületnek, amelyen a meghosszabbítás ténye nem volt rávezetve.

Fentiek alapján a panaszos előállításának időtartama nem volt aránytalanul hosszú, ezért a Panasztestülettel nem értek egyet.

- 2. A Panasztestület az alkalmazott testi kényszerrel összefüggésben a panaszos emberi méltóságából levezetett testi integritáshoz fűződő jogának sérelmét nem állapította meg.**

A Panasztestület állásfoglalása szerint a videofelvételen látható, hogy a panaszos megkérdezte, hogy hova kell mennie, illetve önként indult el a rendőrökkel, hiszen a kamerát is leszedte az állványról. Ugyanakkor azt is megállapította, hogy a panaszos felfokozott állapotban volt, bár a Panasztestület szerint ez a körülmény még nem alkalmas további következtetések levonására.

A Panasztestület állásfoglalásával az alábbiak alapján nem értek egyet.

Az Osztály jelentése szerint, a rendőrtiszt * óra és * óra közötti időben többször megismételve, 3-4 fős csoportonként hajtotta végre a felszólításokat az alábbi szöveggel:

"Hölgyeim és Uraim!

* vagyok a *-ról!

Közlöm Önökkel, hogy magatartásuk a Gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (a továbbiakban: Gytv.) 2. § (3) bekezdésébe ütközik, mások jogainak sérelmével jár, ezért a rendezvényt a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 14. § (1) bekezdése alapján a Törvény nevében feloszlatom. Jogsértő magatartásukat fejezzék be, a helyszínről távozzanak!"

* az előírt felszólítást további 2 alkalommal megismételt, egyúttal rendőri intézkedést helyezett kilátásba, ennek ellenére a tömeg nem hagyta el a területet, ezért rendőri intézkedésekre került sor.

Két rendőr * órakor odalépett a panaszoshoz, aki a felszólítás ellenére a területet nem hagyta el, egy helyben ült.

Emiatt a rendőr a panaszoszt ismételten felszólította, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését szakítsa meg, működjön együtt, távozzon a lezárt területről. Az intézkedő rendőr közölte, hogy amennyiben nem működik közre, kényszerítő eszközt alkalmaz vele szemben. A felszólítás nem vezetett eredményre, ezért a panasossal szemben testi kényszer alkalmaztak a rendőrök, a területről kivezettek.

Miután a szabálysértés elkövetési helyéről távoztak és az ellenszegülés megtört, a rendőr közölte a panasossal, hogy az általa elkövetett szabálysértés miatt feljelentést tesz, egyúttal tájékoztatta jogorvoslati/ panasztételi lehetőségéről, majd szabadon bocsátotta.

A panaszos ezt követően ismételten visszatért a helyszínre, a tehergépjármű elé állt, így megakadályozta annak tovább haladását, ezért * rendőr * órakor felszólította a panaszoszt, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését szakítsa meg, működjön együtt, távozzon a lezárt területről, ellenkező esetben kényszerítő eszköz alkalmazását helyezte kilátásba.

A panaszos a felszólítást figyelmen kívül hagyta, ezért vele szemben a rendőrök testi kényszer alkalmaztak. Tekintettel az ismételt elkövetésre, és a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés felszólítás ellenére történő tovább folytatására, a rendőrök a panaszoszt előállították.

A „jelentés előállítás végrehajtásáról/kényszerítő eszköz alkalmazásáról” nyomtatvány tartalma a fentiekén túl az alábbiakat tartalmazza.

A rendőr jelentése szerint miután a panaszos újra visszament a lezárt területre és beállt a munkagép elé ezzel akadályozva annak tovább haladását, másodszorra is felszólította a panaszoszt arra, hogy a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés elkövetését szakítsa meg, működjön együtt és távozzon a lezárt területről, ellenkező esetben kényszerítő eszközt fog alkalmazni. A felszólítás nem vezetett eredményre, ezért a rendőr a kijelölt rendőrtársával együtt testi kényszer alkalmazva a területről eltávolította a panaszoszt.

A testi kényszer alkalmazásánál a rendőr a panaszos bal al- és felkarját mindkét kezével megfogva, a másik rendőr pedig mindkét kézzel a panaszos hátát és jobb vállát tartva, a passzív magatartására nyomást gyakorolva kísérták vele, így kivonták a lezárt területről és megszakították a jogszerűtlen magatartását.

Ezt követően az ismételt elkövetésre és a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértés felszólítás ellenére történő tovább folytatására, a panaszost az előállítást végrehajtására vezényelt szolgálai gépkocsihoz kísérték. Itt a rendőrtiszt tájékoztatta az általa elkövetett szabálysértésről, a feljelentés elkészítéséről és a jogorvoslati, valamint a panasztételi lehetőségekről.

Megállapítható, hogy a testi kényszer foganatosítása a fentiek alapján jogszerű, szakszerű és arányos volt, ezért a Panasztestület állásfoglalásával nem értek egyet,

X.

A Panasztestület az állásfoglalása elkészítése során a panaszos előállításának arányosságát és a tömegoszlatás végrehajtása során a hangosítás hiányát is megvizsgálta.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezt a kérdéskört nem sérelmezte, a beadványában csupán tényként állapította meg, ezért azt – figyelemmel a Ket. 35. § (1) bekezdésére – érdemben nem vizsgáltam. Továbbá a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy „*A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.*”.

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint „*(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.*”

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatasköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- A polgári perrendtartásról szóló 1952. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 29. § (1) bekezdése, 50. § (1) bekezdése, 51. § (2) bekezdés II. fordulata, a 100. § (1) bekezdés e) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, a 10. § (1) bekezdése, a 60 § (1) bekezdése, 35. § (1) bekezdése;
- A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés f) pontja és (3) bekezdés, 19. § (1) bekezdése, 44. § (1) bekezdés a) pontja, 2. § (1) bekezdés, 15. § (1) bekezdése, 17. § (1) bekezdése.
- A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet 30. § (3) és (4) bekezdése, 31. § (11) bekezdése.
- A közúti közlekedés szabályairól 1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet 6. § (1) bekezdés a)-f) pontjai.
- A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 169. § (1) bekezdés b) pontja, 170. §, 216. § (1) és (2) bekezdése, 224. § (1) bekezdése.

Budapest, 2017. július 22.

Tisztelettel:

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**